

ผลและการวิจารณ์

การศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงรมยางพาราแบบมีส่วนร่วมของกลุ่มสหกรณ์กองทุนสวนยางวังแฉ่ม จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางวังพรหม จำกัด จังหวัดจันทบุรี เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการโรงรมยางพารา โดยการรวบรวมข้อมูลทุกขุม/ปฐภูมิ และปัญหาต่างๆ ในโรงรมยางพาราทั้ง 2 โรงเพื่อจัดทำดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพของโรงรมยางพารา ซึ่งได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการโรงรมยางพารา โดยใช้การจัดการความรู้เป็นตัวขับเคลื่อน ใช้วิธีการจัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การระดมสมองเพื่อวิเคราะห์หาศักยภาพของโรงรม ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ข้อมูลสมาชิกของสหกรณ์โดยรวม

สมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 40-60 ปี สถานภาพส่วนมากสมรส การศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพเกษตรกรเป็นหลักและส่วนมากไม่มีอาชีพรอง รายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ย 10,000 – 20,000 บาทต่อเดือน ส่วนในรายที่มีอาชีพรองมีรายได้เฉลี่ยจากอาชีพรอง 5,000 - 10,000 บาทต่อเดือน รายได้รวมของครอบครัว 20,000 – 30,000 บาทต่อเดือน และรายจ่ายทั้งหมดของครอบครัว 10,000 – 20,000 บาทต่อเดือน สำหรับหนี้สินหรือเงินกู้เฉลี่ย 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน วัตถุประสงค์ในการกู้ยืม เพื่อใช้จ่ายในครอบครัว ในการประกอบอาชีพใช้เป็นทุนในการศึกษานูตร และใช้ในการชำระหนี้ สำหรับการเข้ามาเป็นสมาชิกในกลุ่มอาชีพ เป็นการเข้าด้วยตนเองเพื่อต้องการเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวและต้องการนำผลผลิตมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า โดยส่วนใหญ่เข้าร่วมเป็นสมาชิกมาแล้วเฉลี่ย 6-10 ปี

ส่วนที่ 1 การรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน และปัญหาต่างๆ ในการบริหารจัดการโรงรมยางพารา ทั้ง 2 โรง และนำข้อมูลมาสังเคราะห์ และจากการดำเนินกิจกรรมนี้ คณะผู้วิจัยได้ทราบข้อมูลที่เป็นองค์ความรู้ของโครงสร้างการจ้องค์กรโรงรม ที่สรุปได้ทั้งหมด 5 ด้านคือ

1. ด้านบริหารจัดการองค์กร

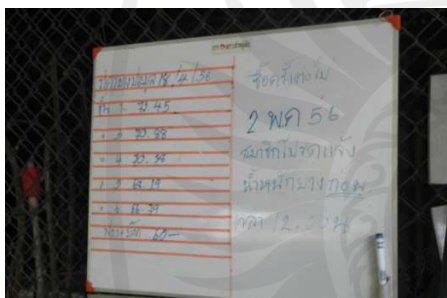
โรงรมยางพาราดำเนินธุรกิจเหมือนกับสหกรณ์การเกษตรทั่วไป แต่จะเน้นเรื่องธุรกิจการบริหารโรงอบ/รมยาง เป็นโรงรมยางพาราขนาดเล็กมีสมาชิกโดยเฉลี่ยประมาณ 150 คน มีทุนในการดำเนินงานน้อย ในระยะแรกอาจจะไม่สามารถจัดจ้างผู้จัดการได้คณะกรรมการดำเนินการและสมาชิกจะต้องร่วมมือร่วมใจ และมีความเสียสละพอสมควรเพื่อช่วยกันบริหารงานของโรงรมให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคณะกรรมการดำเนินการได้แบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน

2. ด้านการบริหารการผลิต

จากข้อมูลพื้นฐานผู้วิจัยได้ทราบถึงวิธีการและขั้นตอนในการผลิตยางแผ่นรมควัน ซึ่งพอจะประมวลวิธีการและขั้นตอนได้ดังนี้

2.1 การรับซื้อน้ำยางสด

การประกาศราคารับซื้อ ณ จุดรับซื้อเป็นรายวัน โดยกำลังในการผลิตของสหกรณ์ ประมาณ 1-3 ตันน้ำยางสดต่อวัน (โรงรมจะไม่ประกาศราคารับซื้อแต่จะคิดราคา รับซื้อหลังจากได้นำยางแผ่นรมควันไปขายซึ่งจะทำให้ไม่เสี่ยงต่อการขาดทุน) โดยสมาชิกหรือผู้ที่ต้องการขายน้ำยาง จะนำน้ำยางมาส่งเก็บตัวอย่างน้ำยางสดไปหาเปอร์เซ็นต์ความเข้มข้นที่แท้จริง เจ้าหน้าที่ทะเบียนบันทึกน้ำหนักยางสดของสมาชิกรายตัวหาเปอร์เซ็นต์น้ำยางที่แท้จริงลงในทะเบียนแสดงจำนวนยางของสมาชิกโรงรม เป็นประจำทุกวัน

ภาพประกอบ 6 ป้ายประกาศรับซื้อน้ำยางสด

ภาพประกอบ 7 การเก็บรวบรวมน้ำยางสด

2.2 การแปรรูปเป็นยางแผ่นดิบ

ปล่อยน้ำยางและน้ำสะอาดลงในตะกอนตามขีดตะกอนที่กำหนดไว้ใต้น้ำกรดฟอร์มิค ลงในตะกอนแล้วควนให้เข้ากันกับน้ำยางและน้ำสะอาดขั้นตอนนี้ต้องควนผสมสารเคมีให้กระจายตัว พร้อมทั้งกวาดเอา ฟองอากาศ ที่เกิดขึ้นออกให้หมด ใส่แผ่นเสียบเมื่อยางแข็งตัวแล้วฉีดน้ำสะอาด ให้หล่อเลี้ยงเหนือผิวยางทิ้งไว้ 1 คืน วันรุ่งขึ้นหากน้ำเหนือผิวยางแห้งให้ฉีดน้ำเพื่อให้ความชุ่มชื้น ค่อยๆ ดึงแผ่นเสียบขึ้น ถ้าง่ายในรางจนสะอาดแล้ว จัดเรียงให้เป็นระเบียบในการรีดยาง เอายางจากรางน้ำขึ้นจักรรีด ยางที่รีดเสร็จแล้วให้วางพาดให้เรียบร้อยบนราวไม้ไผ่จนเต็มราว

ภาพประกอบ 8 การตรวจหาเปอร์เซ็นต์ยาง

ภาพประกอบ 9 การใส่แผ่นเสียบทำแผ่นยาง

ภาพประกอบ 10 การล้างยางในน้ำสะอาด

ภาพประกอบ 11 การรีดแผ่นยาง

ภาพประกอบ 12 การเรียงยางแผ่นดิบ

ภาพประกอบ 13 ยางแผ่นดิบที่นำมาฝั่ง
รอการรมควัน

2.3 การแปรรูปเป็นยางรมควัน

ติดไฟในเตาที่จะใช้สำหรับรมควันเพื่อไล่ความชื้นที่อยู่ในเตาออกก่อนที่จะนำใส่ชั้น ยางแผ่นดิบที่แขวนไว้บนชั้นแขวนยาง เข้าเตาอบ หรือเตารมควัน ซึ่งเตาที่สหกรณ์กองทุนสวนยางวังแจ่มและวังพรหมใช้ คือ เตารมควันตามแบบการก่อสร้างปี พ.ศ. 2538 สามารถบรรจุได้ 6 ชั้น คุณเติมเชื้อไม้ฟืนลงในเตาเพื่อให้เตาได้รับความร้อนคงที่เป็นเวลา 4 วัน

ภาพประกอบ 14 ลักษณะห้องอบยาง
ของสหกรณ์

ภาพประกอบ 15 การเรียงแผ่นยางใน
ห้องอบ

ภาพประกอบ 16 แผ่นยางขณะอบรมควัน

ภาพประกอบ 17 แผ่นยางที่ผ่านการอบ

2.4 การคัดคุณภาพยาง

นำชิ้นแวนยางออกจากเตาตั้งไว้ให้เย็นตรวจสอบแผ่นยางว่าสุกสม่ำเสมอตลอดแผ่นหรือไม่ ถ้ามีส่วนที่ไม่สุก ไม่เกินร้อยละ 5 ของแผ่นยางสามารถทำการตัดออกได้เลย (เรียกว่า การคัดตั้ง) แต่ถ้ามียางที่ไม่สุกเกินกว่าร้อยละ 5 ของแผ่นยางจะนำกลับไปเข้าเตาอบใหม่อีกครั้ง ทำการคัดแยกแผ่นยางที่ผ่านการรมแล้วออกเป็น 2 ส่วน คือ ยางแผ่นที่รมแล้วสุกเรียบทั้งแผ่น และยางแผ่นที่รมแล้วมีลักษณะเป็นตุ่มหรือฟองอากาศในแผ่นมากหรือที่เรียกว่า ยางฟองออกจากกันซึ่งยางแผ่นทั้งสองชนิดราคาไม่เท่ากัน นำยางคัดตั้งมารวมกันแล้วอัดเป็นแท่งก้อนขนาด 33.3 กิโลกรัมเพื่อรอจำหน่ายต่อไป

ภาพประกอบ 18 เศษยางที่ผ่านกระบวนการคัดตั้ง

ภาพประกอบ 19 เศษยางจากการคัดตั้งมาอัดก้อนเพื่อจำหน่าย

ภาพประกอบ 20 การชั่งน้ำหนักและคัดแยกประเภทยาง

ภาพประกอบ 21 ยางที่ผ่านการคัดแยกแล้วรอจำหน่าย

2.5 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตแต่ละขั้นตอน

2.5.1 วัสดุที่ใช้ในขั้นตอนการรับซื้อน้ำยาง เช่น แผ่นป้ายประกาศราคารับซื้อน้ำยาง เครื่องชั่ง ถ้วยสำหรับใส่ตัวอย่างน้ำยาง เครื่องสำหรับรีดตัวอย่างยาง สมุดจดบันทึกการขายและใบเสร็จบันทึกการขาย

2.5.2 วัสดุที่ใช้ในขั้นตอนการแปรรูปเป็นยางแผ่นดิบ เช่น สายยางสำหรับส่งน้ำยาง ตะกวดยาง แผ่นเสียบสำหรับแยกยางในตะกวดออกเป็นแผ่น สารเคมีที่ใช้สำหรับผสมน้ำยางให้จับตัว เครื่องรีดยางแผ่นดิบ ชั้นสำหรับแวนยางแผ่นดิบและไม้ไผ่สำหรับแวนยางแผ่นดิบ

2.5.3 วัสดุที่ใช้ในขั้นตอนการแปรรูปเป็นยางรมควัน เช่น รถยกลาก เชื้อเพลิงที่ใช้สำหรับติดไฟอบ/รมยางแผ่นดิบ และปลั๊กหรือที่ตักที่ได้ออกจากเตา

2.5.4 วัสดุที่ใช้ในขั้นตอนการคัดคุณภาพยาง เช่น กรรไกรสำหรับตัดยาง, เครื่องอัดยางคัตตั้ง

2.5.5 วัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในกระบวนการผลิต เช่น ถังเก็บน้ำ มอเตอร์สูบน้ำ ถังน้ำ แปร่งสำหรับขัด/ทำความสะอาดตะกอยาง และอุปกรณ์บำบัดน้ำเสีย

2.5.6 วัสดุอุปกรณ์ประกอบโรงงาน อุปกรณ์ติดตั้งโรงงาน ซึ่งประกอบไปด้วยที่รวมน้ำอย่างอ่างน้ำสำหรับแช่แผ่นยางอ่างน้ำสำหรับล้างยางที่รีดแล้ว เตอบยาง บ่อบำบัดน้ำเสีย

2.6 ผลผลิตที่ได้จากการผลิตในแต่ละขั้นตอน

2.6.1 ในขั้นตอนการรับซื้อ จะได้ผลพลอยได้ คือ เศษยางหรือขี้ยาง จากการล้างภาชนะ

2.6.2 ในขั้นตอนการแปรรูปเป็นยางแผ่นดิบ เราจะได้ผลผลิตเป็นยางแผ่นดิบที่พร้อมเข้าเตอบ แต่ถ้ามีมากเกินกำลังการผลิต สามารถเอาไปตากแห้งจะได้เป็นผลผลิตยางพาราแผ่นดิบ

2.6.3 ในขั้นตอนการแปรรูปเป็นยางรมควัน เราจะได้ ผลผลิตออกมาเป็น 3 รูปแบบด้วยกันคือยางแผ่นรมควัน ยางฟอง และยางคัตตั้ง

2.7 ปัญหาที่พบจากกระบวนการผลิต ซึ่งสามารถสรุปปัญหาได้ดังนี้

2.7.1 ปัญหาที่พบจากขั้นตอนการรับซื้อน้ำยางมีดังนี้

1) ปริมาณน้ำยางที่เข้าสู่สหกรณ์ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ประการที่ 1 รับซื้อน้ำยางได้มากกว่ากำลังการผลิต ทำให้อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตมีไม่เพียงพอ ประการที่ 2 รับซื้อน้ำยางได้น้อยเนื่องจากสมาชิกของโรงรมทำการ โคนต้นยางพาราเพื่อทำการปลูกใหม่ทำให้มีน้ำยางไม่พอต่อการผลิตโรงรม

2) การเจือปนน้ำลงในน้ำยางสด เพราะสมาชิกของโรงรมมีความคิดว่าการเติมน้ำทำให้น้ำหนักยางเพิ่มขึ้น แต่ในทางกลับกันจะทำให้เกิดผลเสียหายต่อการผลิต

3) การผสมสารป้องกันการจับตัวของน้ำยาง เนื่องจากมีสวนยางพาราเปิดกรีดจำนวนมากจึงทำให้การเก็บน้ำยางสดใช้เวลานานทางโรงรมจึงควรมี บริการน้ำยาที่สามารถผสมแทนสารป้องกันการจับตัว

2.7.2 ปัญหาที่พบจากขั้นตอนการแปรรูปยางแผ่นดิบ มี 3 ประการคือ

1) อุปกรณ์ชำรุด เนื่องจากอุปกรณ์ดำเนินการผลิตมีการใช้งานมาตั้งแต่เริ่มดำเนินการทางโรงรมควรมีการวางแผนงบประมาณการซ่อมแซมเครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2) แรงงานเนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่เป็นชาวสวนผลไม้เมื่อถึงเทศกาลผลไม้ แรงงานเหล่านี้จำเป็นต้องเก็บเกี่ยวผลไม้จากสวนของตัวเองหรือบางรายก็ไปรับจ้างตามสวนซึ่งมีค่าจ้างที่สูงกว่า จึงจำเป็นต้องจัดหาแรงงานมาเสริมในช่วงที่คนงานประจำลาหยุด ซึ่งทำให้การดำเนินการแปรรูปไม่เต็มประสิทธิภาพในการทำงาน เนื่องจากต้องบอกวิธีการและเทคนิคในการทำงานกันใหม่

3) น้ำเสีย เพราะขบวนการผลิตแปรรูปยางพาราจะมีน้ำเสียออกมาทำให้เกิดมลพิษกับชุมชน

2.7.3 ปัญหาที่พบจากขั้นตอนการแปรรูปยางแผ่นรมควัน มี 2 ประการคือ

1) ความร้อนไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากเตาอบมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน ไม่ได้มีการบำรุงรักษาและผู้ที่รับผิดชอบเติมเชื้อเพลิงไม่ได้ดูแลอย่างสม่ำเสมอ

2) ขาดแคลนวัสดุที่นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงเนื่องจากเชื้อเพลิงที่ใช้ในการอบยางได้แก่ไม้ยางพารา ไม้เงาะ ซึ่งในปัจจุบันมีราคาแพงทางโรงรมควรรหาเชื้อเพลิงอื่นมาทดแทน เช่น ขี้เลื่อย แกลบ เป็นต้น

3. ด้านการบริหารการตลาด

จากการศึกษางานด้านการตลาดของโรงรมยางพารา พบว่า การบริหารการตลาดของโรงรม จะมีรูปแบบ คล้ายคลึงกัน โดยมีประเด็นทางการตลาดที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

3.1 ส่วนประสมทางการตลาดของโรงรมยางพารา (Marketing Mix) ในการศึกษา ด้านการตลาดของโรงรมยางพารา พบว่า การบริหารส่วนประสมทางการตลาดของโรงรมยางพารา ซึ่งประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ (Product) การตั้งราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place or Distribution) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion) มีรายละเอียดดัง ต่อไปนี้

3.1.1 ผลิตภัณฑ์ (Product) หรือตัวสินค้าของโรงรม จะถูกแบ่งออกเป็น 5 รายการ ผลิตภัณฑ์ (Product Item) โดยแต่ละรายการจะมีลักษณะรูปร่าง (Feature) ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

1) ยางแผ่นรมควัน คือ ผลผลิตในกลุ่มที่มีคุณภาพดีที่สุดใน
 2) ยางฟอง คือ ยางแผ่นที่ผ่านการรมควัน แต่เกิดข้อบกพร่องในกระบวนการผลิต จึงทำให้แผ่นยาง มีลักษณะเป็นฟองอากาศในเนื้อยาง ซึ่งถูกจัดว่ามีตำหนิ
 3) ยางแผ่นผึ่งแห้ง จะมีเฉพาะบางช่วง ที่มีน้ำยางสดมากเกินไปกำลังการผลิตของโรงรม

4) ยางกัตติง คือ เศษชิ้นส่วนของยางที่ได้จากการตัดแต่งยางแผ่นรมควันให้มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมสวยงาม

5) เศษยางหรือขี้ยาง คือ เศษยางที่ได้มาจากการล้างถังใส่น้ำยางสดที่สมาชิกนำมาขายหรือน้ำยางที่ติดอยู่ที่ก้นถังหรือภาชนะบรรจุระหว่างการผลิต

3.1.2 ราคา (Price) การกำหนดราคาในการซื้อขายยางแผ่นรมควันนั้น โรงมยางพารา ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดราคา แต่ราคาจะถูกกำหนดโดย ตลาด ซึ่งเป็นลักษณะปกติของตลาดผู้ซื้อน้อยราย

3.1.3 การจัดจำหน่ายทั้ง 2 โรง มีรูปแบบเหมือนกัน คือ เป็นการจำหน่ายโดยอ้อม ซึ่งหมายถึง การจำหน่ายที่มีคนกลางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยมีรูปแบบการจัดจำหน่ายคือ เมื่อทำการผลิตยางแผ่นรมควัน และสินค้าอื่น ๆ ของโรงมเรียบร้อยแล้ว ก็จะจำหน่ายให้กับผู้ซื้อ ซึ่งเป็นพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่น โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

3.1.4 การส่งเสริมการตลาด (Promotion) สำหรับการส่งเสริมการตลาดนั้น โรงมยางพารายังไม่มีวิธีการในการส่งเสริมการตลาด ซึ่งในแง่ของการบริหารการตลาด โรงมนั้น จะแยกพิจารณาได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่

1) การส่งเสริมให้สมาชิก ที่นำน้ำยางสดไปขายให้กับคู่แข่ง (พ่อค้ารับซื้อน้ำยาง) นำน้ำยางกลับมาขายให้กับโรงม

2) ส่งเสริมให้เกษตรกรที่ยังไม่เป็นสมาชิกให้หันมาสมัครสมาชิกเพิ่มขึ้น แต่จากการลงพื้นที่เพื่อศึกษาด้านการตลาด ยังไม่พบว่า มีโรงมใดจะใช้วิธีการในการส่งเสริมการตลาดดังกล่าว

3.2 การแข่งขัน (Competition) พบว่า โรงมประสบปัญหาการแข่งขันอยู่บ้าง แต่ความรุนแรงในการแข่งขันจะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ซึ่งประเด็นการแข่งขันของโรงมยางพาราเมื่อวิเคราะห์แล้ว พบว่า

3.2.1 คู่แข่งขันที่สำคัญ คือ ผู้รับซื้อน้ำยางอิสระเป็นพ่อค้าที่มารับซื้อน้ำยางจากเกษตรกร โดยตั้งจุดรับซื้อน้ำยางใกล้กับแหล่งที่มีการผลิต

3.2.2 กลยุทธ์หลักของคู่แข่งขัน ผู้รับซื้อน้ำยางอิสระจะนำกลยุทธ์ทางการตลาดมาแข่งขันกับโรงมยางพารา ได้แก่ การจ่ายเงินค่าน้ำยางทันทีที่เกษตรกรนำน้ำยางมาขายหรือจ่ายในวันถัดไปเพียงแค่ว่า 1-2 วัน และยอมให้เกษตรกรเบิกเงินล่วงหน้าแล้วค่อยนำน้ำยางมาส่งให้ในภายหลัง

4. ด้านบริหารการเงิน การบัญชี

4.1 ทูมในการดำเนินการ ผลจากการศึกษาพบว่าเงินทูนที่ใช้ในการดำเนินงานของโรงมแต่ละแห่งจะมีแหล่ง เงินทูนอยู่ 2 แหล่ง คือ

4.1.1 การระดมทุนจากสมาชิก เป็นการชักชวนให้เกษตรกรชาวสวนยางสมัครเข้ามาเป็นสมาชิกของโรงม โดยการเข้าหุ้นกันซึ่งวิธีนี้นอกจากจะทำให้โรงมมีเงินทูนในการดำเนินการแล้วยังจะสามารถทำให้สมาชิกมีความรู้สึกที่ตัวเองก็ เป็นเจ้าของโรงมคนหนึ่งด้วยและสมาชิกก็จะได้ผลประโยชน์จากเงินปันผลเฉลี่ยคืน

4.1.2 แหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินต่างๆ เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ ชุมชนสหกรณ์ รวมถึงเงินกู้จากเงินกองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น ซึ่งแหล่งเงินทุน เหล่านี้จะคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำ และมีกำหนดคืนในระยะยาว

4.2 ด้านการบัญชี โรงรมจะมีการจัดหาพนักงานจัดทำบัญชีโดยการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ด้านบัญชี โดยตรงซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคนในพื้นที่ รูปแบบการทำบัญชีก็จะมีรูปแบบที่ถูกต้องตามหลักการบัญชีมีการแสดงรายรับ – รายจ่าย เงินของโรงรมประจำปี มีงบดุล งบกำไรขาดทุน ซึ่งต้องมีการสรุปผลการประกอบการประจำปีแจ้งให้สมาชิกทราบ

4.3 การจัดสรรผลกำไรของโรงรม ในส่วนของการจัดสรรผลกำไรปลายปีของโรงรมนั้นก็จัดสรรตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542

5. ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

จากการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูล พบว่าทั้ง 2 โรงรมจะให้ความสำคัญในเรื่องของผลกำไรจากการดำเนินงานมากที่สุดแต่ในด้านสิ่งแวดล้อมของโรงรมนั้นทั้ง 2 โรงรมยังไม่ให้ความสำคัญมากนักเพราะจากการสังเกตพบว่าบริเวณภายในและภายนอกของโรงรมยังไม่สะอาดจึงจำเป็นต้องปรับปรุงในเรื่องของความสะอาดเพื่อให้โรงรมมีภูมิทัศน์ที่น่าปฏิบัติงานมากขึ้น โดยให้คำแนะนำกับพนักงานของโรงรมในเรื่องของการทำระบบ 5 ส. เพื่อความสะอาด สะอาดและปลอดภัยในการทำงานในเรื่องของการบำบัดน้ำเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตทุกทั้ง 2 โรงรมมีการจัดการเรื่องน้ำเสียโดยปล่อยลงบ่อบำบัดน้ำเสียของสหกรณ์เอง

ภาพประกอบ 22 ทางระบายน้ำเสีย

ภาพประกอบ 23 บ่อบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ 2 ด้านกิจกรรมการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการโรงรมยางพารา โดยการประชุมให้ความรู้ การสร้างความเป็นผู้นำ ทำให้ทีมงานวิจัยผู้บริหารและสมาชิกโรงรมยางพารานำความรู้และข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์จัดทำเป็นรูปแบบการบริหารจัดการโรงรมยางพาราซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนแผนการทำงาน (Working Plan) ของการบริหารจัดการโรงรมยางพารา ดังต่อไปนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงรมยางพารา ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การวิเคราะห์ SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

2. TOWS Matrix (ตรวจสอบสิ่งที่วิเคราะห์ว่ามีความถูกต้องและมีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีส่วนสนับสนุนกันหรือไม่)

การวิเคราะห์ SWOT

ปัจจัยที่ทำให้โรงนมประสบความสำเร็จ

จุดแข็ง (Strengths)

1. ด้านการบริหาร

1.1 โครงสร้างองค์กรมีการบริหารงานภายใต้คณะกรรมการของโรงนมที่มาจากกรรมการเลือกตั้งของสมาชิกและมีผู้จัดการบริหารโรงนมชัดเจน

1.2 ความมีอิสระในการบริหารงาน ทำให้เกิดความคล่องตัว

1.3 มีเงินปันผลให้กับสมาชิกในอัตราที่สูงซึ่งสมาชิกพึงพอใจ

1.4 เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินการเป็นทุนที่ได้จากการระดมหุ้นจากสมาชิกจึงไม่มีต้นทุนของเงินทุน (ดอกเบี้ย)

1.5 มีสมาชิกเพิ่มขึ้นและทุนเรือนหุ้นเพิ่มขึ้นทำให้โรงนมมีเงินทุนหมุนเวียนอย่างเพียงพอและสมาชิกรู้สึกมีความเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมมากขึ้น

1.6 มีการสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับพนักงานด้วยการให้สวัสดิการต่างๆ เช่น จัดหาที่พักให้พนักงาน มีโบนัส เบี้ยเลี้ยง ประกันชีวิตให้กับพนักงาน และคณะกรรมการทำให้พนักงานมีความรู้สึกรักองค์กรและทุ่มเทกับงาน

2. ด้านการตลาด

2.1 เกณฑ์การกำหนดราคารับซื้อน้ำยางให้กับสมาชิก ใช้วิธีนำผลผลิตไปขายก่อนแล้วค่อยนำมาตั้งราคาให้กับสมาชิกภายหลังหรือเรียกว่า ระบบ กงสี ทำให้ช่วยลดความเสี่ยง

2.2 การจัดจำหน่ายผลผลิตทำได้สะดวก เนื่องจากบริษัทผู้รับซื้อจะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงประชิดเวลาและค่าใช้จ่ายในการขนส่ง

2.3 มีกิจกรรมพิเศษเสริมรายได้ เช่น ร้านค้าสหกรณ์ การนำสินค้าทางการเกษตรและสินค้าอุปโภคบริโภคมาจำหน่ายให้กับสมาชิก ซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้และผลกำไรให้กับโรงนม

3. ด้านการผลิต

3.1 การผลิตยางแผ่นรมควันภายในโรงนมมีลักษณะงานที่ทำเหมือนเดิมซ้ำๆ ทุกวัน จึงทำให้พนักงานเกิดความชำนาญและทำให้ลดการสูญเสียระหว่างผลิต

3.2 มีระบบควบคุมคุณภาพการผลิต โดยแบ่งผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนตามโครงสร้างการบริหาร

3.3 มีการปรับปรุงเตาเผา วัสดุอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมในการผลิตไม่ทำให้เกิดการสูญเสียหรือลดค่าใช้จ่ายลงได้

3.4 เพิ่มอุปกรณ์ในด้านการผลิต เช่น ตะกบ ตะแกรงกรองน้ำยาง จักรรีดยาง ฯลฯ

4. ด้านการเงินการบัญชี

- 4.1 มีเงินทุนเพียงพอ/มีแหล่งเงินทุนสนับสนุน
- 4.2 มีการวางแผนเงินทุน/การบริหารทางการเงิน
- 4.3 มีการทำบัญชีรายรับ รายจ่ายที่ดี
- 4.4 มีรายได้ผลตอบแทน/คุ้มกับการลงทุน
- 4.5 เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นทุนที่ได้จากการระดมทุนจากสมาชิกจึงไม่มี

ต้นทุนของเงินทุน (ดอกเบี้ย)

5. ด้านสิ่งแวดล้อม

- 5.1 บ่อน้ำเสียอยู่ไกลจากส่วนปฏิบัติงาน
- 5.2 บ่อน้ำเสียมีขนาดใหญ่เพียงพอต่อการรับน้ำเสียของสหกรณ์
- 5.3 พื้นที่ส่วนสำนักงาน และส่วนปฏิบัติงานแบ่งแยกกันชัดเจน

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. ด้านการบริหาร

1.1 คณะกรรมการบริหารงานของโรงนมไม่มีค่าตอบแทนในการทำงานทำให้บางคนรู้สึกว่าเป็นงานที่เหนื่อยเปล่าจึงไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน

1.2 คณะกรรมการที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงนมไม่ได้บริหารเวลาให้แน่นอนสำหรับการมาปฏิบัติงานของโรงนม

1.3 ระบบการจัดเก็บข้อมูลยังไม่ถูกต้องและยังไม่ทันสมัยเนื่องจากยังไม่ได้นำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้

1.4 วาระการทำงานของประธานและคณะกรรมการสั้นเกินไป

1.5 ขาดแคลนแรงงานบางส่วนในช่วงเทศกาลและฤดูการเก็บเกี่ยวผลไม้ม

1.6 คณะกรรมการส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการ

1.7 มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการบริหารงาน

1.8 การทำงานของคณะกรรมการยังขาดการวางแผนงานที่รัดกุม

1.9 การเก็บทะเบียนคุณสมบัติไว้กับคณะกรรมการคนเดียวคนหนึ่งทำให้ไม่สะดวกในการทำงานและขาดการตรวจสอบ

1.10 ขาดการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว ไม่มีอำนาจลึทธิขาดในการตัดสินใจ และขาดการรับผิดชอบในการตัดสินใจ

2. ด้านการตลาด

2.1 โรงนมขาดการรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง ทำให้ไม่สามารถติดต่อตลาดต่างประเทศได้

2.2 เจ้าหน้าที่ขาดข้อมูลและความรู้ที่รวดเร็วทางด้านการตลาดขางพารา

2.3 ทางโรงนมทราบราคาขายล่วงหน้าแต่บางครั้งราคาไม่ชัดเจน

3. ด้านการผลิต
 - 3.1 โรงรรมจะประสบปัญหาเรื่องต้นทุนเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตสูง
 - 3.2 พนักงานที่ปฏิบัติงานในด้านการผลิตของโรงรรมจะอาศัยการสอนงานต่อๆ กัน ไม่มีการฝึกอบรมอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
 - 3.3 มีการสูญเสียจากกระบวนการผลิตในอัตราที่สูง
 - 3.4 ทางโรงรรมขาดการศึกษาและทดลองวัตถุดิบเหลือใช้มาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิต
 - 3.5 ไม่มีการทดลองการรรมยงด้วยวิธีอื่น
 - 3.6 ขาดการอบรมด้านการผลิตให้กับพนักงาน
 4. ด้านการเงินการบัญชี
 - 4.1 ระบบการควบคุมการจ่ายเงินไม่รัดกุมพอที่จะป้องกันการทุจริต
 - 4.2 มีเงินปันผลต่ำทำให้สมาชิกไม่พึงพอใจ
 - 4.3 จำนวนเงินทุนขึ้นอยู่กับกระดมหุ้นของสมาชิกทำให้ส่งผลกระทบต่อยอดเงินทุนที่จะใช้ในการดำเนินงาน
 5. ด้านสิ่งแวดล้อม
 - 5.1 ไม่มีการสร้างบ่อดัก หรือตกตะกอนก่อนลงสู่บ่อน้ำทิ้ง
 - 5.2 ทางระบายน้ำเสียจากแหล่งผลิตไปยังบ่อน้ำทิ้งยังไม่เป็นระบบ
 - 5.3 บริเวณการปฏิบัติงานยังไม่สะอาด อาจส่งผลต่อคุณภาพของผลผลิต
- โอกาส (Opportunities)
1. ด้านการบริหาร
 - 1.1 โรงรรมจะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาลโดย สกย. และเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ไปให้คำแนะนำและให้ความรู้ในการทำยางแผ่นรมควัน บางครั้งก็ได้รับความช่วยเหลือในเรื่องของเงินทุนให้กู้ยืม
 - 1.2 เมื่อท้องถิ่นให้อิสระในการทำงาน ประชานและ คณะกรรมการ จึงมีความคล่องตัวในการทำงาน
 - 1.3 มีสถาบันการเงินหลายแห่งให้การสนับสนุนโดยให้กู้เงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์
 2. ด้านการตลาด
 - 2.1 บริษัทผู้รับซื้อผลผลิตมีความเชื่อมั่นในคุณภาพผลผลิตของโรงรรมทำให้โรงรรมมีอำนาจต่อรองราคาเพิ่มขึ้น
 - 2.2 เทคโนโลยีการตลาดในปัจจุบันมีความสะดวก รวดเร็วเอื้ออำนวยต่อการตรวจสอบราคาในตลาด
 3. ด้านการผลิต
 - 3.1 เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการผลิตไม่ยุ่งยากต่อการผลิตจึงเป็นการง่ายที่คนจะเรียนรู้และปฏิบัติ

3.2 แรงงานในการปฏิบัติงานมีทักษะในการปฏิบัติงานค่อนข้างสูง เนื่องจากเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิตแผ่นยางพารามาก่อน

4. ด้านการเงินการบัญชี

4.1 มีสถาบันการเงินหลายแห่งให้การสนับสนุน โดยให้กู้ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ เช่น ธกส. และกรมส่งเสริมสหกรณ์

4.2 กลุ่มเกษตรกรไม่ได้เป็นสมาชิกเริ่มสนใจในกระบวนการของสหกรณ์

5. ด้านสิ่งแวดล้อม

5.1 เนื้อที่ภายในสหกรณ์ยังเหลือพอที่จะทำบ่อคักหรือบ่อน้ำทิ้งเพิ่ม

5.2 หากมีหน่วยงานเข้าไปช่วยในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานก็จะทำให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และทำให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพ

อุปสรรค (Threats)

1. ด้านการบริหาร

1.1 ระเบียบของสหกรณ์ทำให้เกิดข้อจำกัดในการทำงานของประธานและคณะกรรมการ ทำให้การบริหารงานไม่ต่อเนื่อง

1.2 ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากองค์กรส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

2. ด้านการตลาด

2.1 การเปลี่ยนแปลงราคายางพาราของตลาดโลกจะส่งผลกระทบต่อผลกำไรของสหกรณ์

2.2 ในบริเวณใกล้เคียงมีคู่แข่งตั้งจุดรับซื้อน้ำยาง

3. ด้านการผลิต

3.1 เชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตมีราคาสูงเพราะเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่จะเป็นไม้เงาะแต่เนื่องจากในปัจจุบันอุตสาหกรรมไม้เงาะกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดในการผลิตถ่านทำให้ไม้เงาะราคาแพง

3.2 ในฤดูร้อนโรงรมต้องหยุดผลิตเพราะเป็นช่วงการปิดกริดของชาวสวนยาง ทำให้โรงรมมีการผลิตไม่ต่อเนื่องและในฤดูฝนจะมีน้ำยางน้อยบางครั้งมีน้ำปะปนมาด้วย

4. ด้านการเงินการบัญชี

4.1 ขาดอุปกรณ์ในการเก็บข้อมูลทางสถิติเพื่อการวางแผนทางการตลาด

4.2 สมาชิกยังขาดความร่วมมือในการรวมกลุ่มเพื่อหาแหล่งทุนสนับสนุนกิจการของสหกรณ์

5. ด้านสิ่งแวดล้อม

5.1 พื้นที่ในการปฏิบัติงานของแต่ละส่วนมีขอบเขตที่จำกัด

5.2 ขาดความรู้ในการจัดการด้านสุขอนามัย และความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

TOWS Matrix

สหกรณ์กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางวังแฉ่ม จำกัด

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix สหกรณ์กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางวังแฉ่ม จำกัด

	S:	W:
ปัจจัยแวดล้อมภายใน	<p>S1 โครงสร้างองค์กรมีการบริหารงานภายใต้คณะกรรมการของโรงรมที่มาจากกรรมการเลือกตั้งของสมาชิกและมีผู้จัดการ บริหาร โรงรมชัดเจน</p> <p>S2 ความมีอิสระในการบริหารงาน ทำให้เกิดความคล่องตัว</p> <p>S3 มีเงินปันผลให้กับสมาชิกในอัตราที่สมาชิกพึงพอใจ</p> <p>S4 เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินการเป็นทุนที่ได้จากการระดมหุ้นจากสมาชิกจึงไม่มีต้นทุนของเงินทุน (ดอกเบี้ย)</p> <p>S5 มีสมาชิกเพิ่มขึ้นและทุนเรือนหุ้นเพิ่มขึ้น ทำให้โรงรมมีเงินทุนหมุนเวียนอย่างเพียงพอและสมาชิกรู้สึกมีความเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วม</p> <p>S6 การจัดจำหน่ายผลผลิตทำได้สะดวก เนื่องจากบริษัทผู้รับซื้อจะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง</p>	<p>W1 ภาระการทำงานของประธาน และคณะกรรมการสิ้นเกินไป</p> <p>W2 ขาดแคลนแรงงานบางส่วนในช่วงเทศกาลและฤดูกาลทำสวนผลไม้</p> <p>W3 ขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการตลาดยางพารา</p> <p>W4 โรงรมจะประสบปัญหาเรื่องต้นทุนเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตสูง</p> <p>W5 พนักงานที่ปฏิบัติงานในด้านการผลิตของโรงรมจะอาศัยการสอนงานต่อกัน ไม่มีการฝึกอบรมอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ</p>
ปัจจัยแวดล้อมภายนอก	<p>ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการขนส่ง</p>	

ตาราง 5 (ต่อ)

O:	กลยุทธ์ SO	กลยุทธ์ WO
<p>O1 โรงรถได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาล โดย สกย. และเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ โดยการให้คำแนะนำและให้ความรู้ในการทำยางแผ่นรมควัน</p> <p>O2 เมื่อท้องถิ่นให้อิสระในการทำงานประชาชน และคณะกรรมการ จึงมีความคล่องตัวในการทำงาน</p>	<p>S1O1 คณะกรรมการโรงรถมีการเข้าร่วมกิจกรรมหรืออบรมกับทาง สกย.</p> <p>S2O2 มีการเชิญองค์กรท้องถิ่นเข้าร่วมในการประชุมหรือการจัดกิจกรรม</p>	<p>W1O2 ให้องค์กรหรือหน่วยงานในท้องถิ่น เข้าร่วมในการสรรหาคณะกรรมการดำเนินงาน เป็นการระดมความคิดเห็นและประสบการณ์จากแต่ละหน่วยงาน</p> <p>W2O2 ติดตามอัตราการว่างงาน ของประชาชน ในพื้นที่ จากหน่วยงานท้องถิ่น</p> <p>W3O1 ส่งเจ้าหน้าที่ในสหกรณ์ เข้าร่วมอบรมกับทาง สกย.</p>
T:	กลยุทธ์ ST	กลยุทธ์ WT
<p>T1 ระเบียบของสหกรณ์ทำให้เกิดข้อจำกัดในการทำงานของประชาชน และคณะกรรมการทำให้การบริหารงานไม่ต่อเนื่อง</p> <p>T2 ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากองค์กรส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน</p>	<p>S1T1 มีกรอบและข้อกำหนดในการสรรหาคณะกรรมการที่ชัดเจน</p> <p>S2T2 มีการเชิญเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานท้องถิ่น เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการตรวจสอบ หรือดำเนินงาน</p>	<p>W3T2 อบรมหรือเสวนาเพื่อกำหนดกรอบและแผนในการดำเนินงาน</p> <p>W1T1 กำหนดระเบียบข้อบังคับในการสรรหาสมาชิก หรือทีมบริหารสหกรณ์</p>

ตาราง 6 (ต่อ)

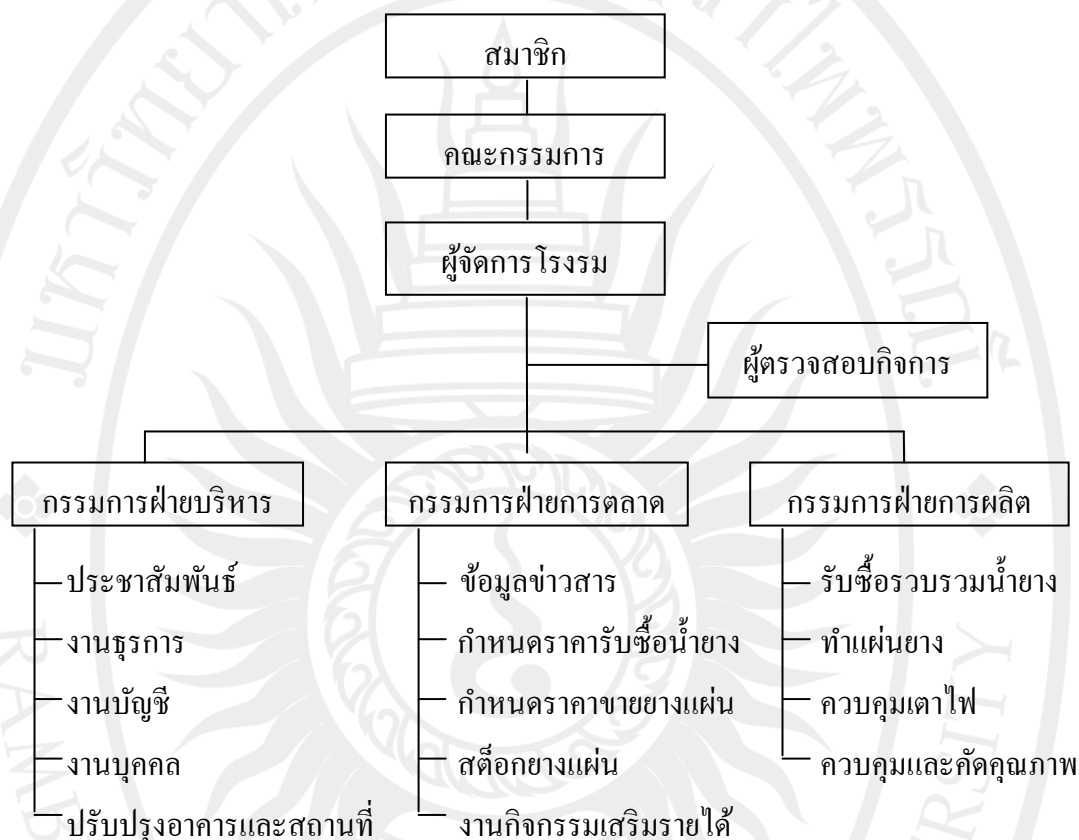
<p>O:</p> <p>O1 โรงรรมจะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาลโดย สกย. และเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ไปให้คำแนะนำและให้ความรู้ในการทำางแผ่นรมควัน</p> <p>O2 มีสถาบันการเงินหลายแห่งให้การสนับสนุนโดยให้กู้เงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เช่น ธกส. กรมส่งเสริมสหกรณ์</p>	<p>กลยุทธ์ SO</p> <p>S1O1 คณะกรรมการโรงรรมมีการเข้าร่วมกิจกรรมหรืออบรมกับทาง สกย.</p> <p>S3T2 ประชาสัมพันธ์ถึงผลการทำงานและประโยชน์ที่จะได้รับ</p> <p>S3O2 มีการเชิญเจ้าหน้าที่จาก สถาบันการเงิน เพื่อให้ความรู้ ในด้านการบริหารงาน</p>	<p>กลยุทธ์ WO</p> <p>W1O1 อบรมและศึกษาการทำงานจาก สกย.</p> <p>W4O2 ศึกษาและร่วมรับฟังแนว โน้มอนาคตของยางจาก สถาบันการเงินต่างๆ</p>
<p>T:</p> <p>T1 ระเบียบของสหกรณ์กำหนดวาระการทำงานของประธานและคณะกรรมการไว้สั้นเกินไปทำให้ขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน</p> <p>T2 คนในท้องถิ่นไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกเพราะยังไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในระบบสหกรณ์</p> <p>T3 ในบริเวณใกล้เคียงโรงรรมมีคู่แข่งตั้งจุดรับซื้อน้ำยางของเอกชนหลายจุดโดยจุดรับซื้อจะให้ราคาสูงกว่าโรงรรม</p>	<p>กลยุทธ์ ST</p> <p>S1T1 มีกรอบและข้อกำหนดในการสรรหาคณะกรรมการที่ชัดเจน</p> <p>S5T3 มีการเผยแพร่และทำความเข้าใจกับหลัก การของสหกรณ์</p>	<p>กลยุทธ์ WT</p> <p>W1T1 อบรมหรือเสวนาเพื่อกำหนดกรอบในการสรรหาคณะกรรมการ และการดำเนินงาน</p> <p>W3T2 อบรมเจ้าหน้าที่สหกรณ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับสมาชิก</p> <p>W4T4 มีระบบการรองทำ ความสะอาดน้ำยาง ก่อนทำการรีดแผ่นยาง</p> <p>W5T4 อบรมเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงาน ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ จากผู้เชี่ยวชาญ เช่น สกย.</p>

ตาราง 6 (ต่อ)

T:	กลยุทธ์ ST	กลยุทธ์ WT
<p>T4 ในช่วงฤดูร้อนโรงรมต้องหยุดผลิตเพราะเป็นช่วงการปิดกรีดของชาวสวนยางทำให้โรงรมผลิตไม่ต่อเนื่องและในฤดูฝนจะมีน้ำขังน้อยบางครั้งมีน้ำปะปนมาด้วย</p> <p>T5 การเปลี่ยนแปลงราคาของพาราของตลาดโลกจะส่งผลกระทบต่อผลกำไรของโรงรม</p>		

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดโครงสร้างการบริหารองค์กร (Organization Chart) และบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ (Job Description/Job Specification : JD/JS)

โครงสร้างลักษณะการบริหารจัดการสหกรณ์กองทุนสวนยางวังแฉ่ม จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางวังพรหม จำกัด (Organization Chart)

ภาพประกอบ 24 โครงสร้างลักษณะการบริหารจัดการ

บทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในไร่สวนยางพารา จากโครงสร้างการบริหารไร่สวนยางพารา ผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงานดังนี้

1. ผู้จัดการ ไร่ มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
 - 1.1 วางแผนงาน นโยบายและเป้าหมายในการดำเนินงานของไร่สวนยางพารา
 - 1.2 ควบคุมและบังคับบัญชาพนักงานที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
 - 1.3 บริหารจัดการงบประมาณค่าใช้จ่ายของไร่สวนยางพาราให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมให้เกิดประสิทธิภาพ
 - 1.4 มอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบให้เหมาะสมแก่รองผู้จัดการฝ่ายต่างๆ

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดทิศทางการบริหารโรงรรม ซึ่งจะประกอบด้วยกำหนควิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) เป้าหมาย (Goals) วัตถุประสงค์ (Objectives) ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นองค์กรที่มั่นคง มุ่งส่งเสริมสร้างสรรค์สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเอื้ออาทรต่อชุมชน พัฒนาคนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ภารกิจ (Mission)

1. ผลิตยางแผ่นรมควันที่มีคุณภาพ
2. ส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้คุณธรรมและจริยธรรมให้แก่สมาชิกและกลุ่มเกษตรกร
3. พัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร
4. ส่งเสริมอาชีพ/ความรู้ด้านการผลิต พัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มสมาชิกและกลุ่มเกษตรกร

และชุมชน

5. พัฒนาเชื่อมโยงเครือข่ายของขบวนการสหกรณ์
6. จัดการอบรมให้ความรู้ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงิน

และการบัญชี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. เพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินงานแก่สหกรณ์โรงรรมยางพาราและกลุ่มเกษตรกร
2. เสริมสร้างศักยภาพและคุณภาพชีวิตของสมาชิกและกลุ่มเกษตรกร
3. สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
4. สร้างเครือข่ายพันธมิตรเพื่อพัฒนาธุรกิจสหกรณ์

วัตถุประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อให้สมาชิกสามารถผลิตยางแผ่นดิบที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศและขายได้ในราคาสูง

2. เพื่อให้ชาวสวนยางมีอำนาจต่อรองในการซื้อขายยางพารามากขึ้น

3. เพื่อให้สมาชิกร่วมกันผลิตและปรับปรุงน้ำยางสดเป็นยางประเภทต่างๆ ตามที่ตลาด

ต้องการ

4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตยางของไทยได้ครบวงจร

5. เพื่อจูงใจให้เกษตรกรร่วมกันพัฒนาระบบการผลิตและการตลาดไปสู่ธุรกิจที่ครบวงจร

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดกลยุทธ์ การบริหารโรงรรม จะกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ ในการบริหารจัดการ

1. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการธุรกิจของโรงรรม/กลุ่มเกษตรกร
2. พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเรื่องสหกรณ์ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างจิตสำนึกของการเป็นเจ้าของโรงรรม

4. ส่งเสริมการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เช่น การทำงานเป็นทีม (Team Work)
 5. เพิ่มสวัสดิการด้านต่างๆ
 6. สร้างความน่าเชื่อถือด้านการบริหารจัดการให้กับสมาชิก
 7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน
 8. ส่งเสริมให้โรงรมมีการจัดสรรกำไรสุทธิเพื่อสังคม
 9. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมเสริมของโรงรม
 10. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างพัฒนา และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ
- ขั้นตอนที่ 5 การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (Implementation of Strategy)

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่นำแผนกลยุทธ์มาปฏิบัติและดำเนินการตามโครงการ/กิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 4 ในการดำเนินการตามกลยุทธ์นั้นจำเป็นต้องมีโครงการต่างๆ เพื่อมารองรับกลยุทธ์ที่ได้กำหนดไว้ อาทิ เช่น โครงการ/กิจกรรม

1. โครงการอบรมสมาชิกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องสหกรณ์
2. โครงการอบรมสัมมนาหลักการบริหารจัดการธุรกิจสหกรณ์แก่สมาชิกและคณะกรรมการบริหารโรงรม
3. โครงการอบรมปรับปรุงคุณภาพของยางแผ่นรมควัน
4. โครงการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจกับสหกรณ์อื่นหรือกับภาครัฐและเอกชน
5. โครงการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ในรูปแบบของธนาคารชุมชน
6. โครงการอบรมปลูกจิตสำนึกของความเป็นเจ้าของโรงรมและการมีส่วนร่วม
7. โครงการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานในโรงรม เช่น จัดกิจกรรม 5 ส.
8. โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำยาง
9. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณโรงรม ให้มีการสร้างจุดพักผ่อนและสวนหย่อมเพื่อบริการสมาชิกและชุมชน

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI) โรงรมยางพาราเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การบริหารจัดการโรงรมยางพาราให้ได้ความรู้ที่จะนำมาประยุกต์ แก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการให้แก่โรงรม ดังนั้นจึงต้องมีตัวชี้วัดความสำเร็จของโรงรมและจากการได้ประจุมร่วมกับคณะกรรมการโรงรมสมาชิกโรงรมยางพารา เจ้าหน้าที่ สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง เจ้าหน้าที่จากกรมส่งเสริมสหกรณ์ ทีมวิจัย ได้สรุปดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI) ของโรงรมยางพาราตามภารกิจและวัตถุประสงค์ของโรงรมยางพาราดังนี้ คือ

1. KPI ด้านการบริหารจัดการ
2. KPI ด้านกระบวนการผลิต
3. KPI ด้านการตลาด
4. KPI ด้านการเงิน/การบัญชี
5. KPI ด้านบุคลากร
6. KPI ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

หลักเกณฑ์ตามภารกิจด้านต่างๆ คำนึงชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)

ตาราง 7 คำนึงชี้วัดความสำเร็จการบริหารจัดการของสหกรณ์

หลักเกณฑ์ตามภารกิจด้านต่างๆ	คำนึงชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)
1. ด้านการบริหารจัดการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีระเบียบของโรงมที่เ็นไปตามกฎข้อบังคับของสหกรณ์ 2. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน (Job Description /Job Specification JD/JS) และกำหนด ค่าตอบแทนที่เหมาะสม 3. ประชุมคณะกรรมการอย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง 4. จัดทำแผนการดำเนินงานซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ภารกิจวัตถุประสงค์ แผนกลยุทธ์ โครงการ/ กิจกรรม งบประมาณที่ชัดเจน 5. มีป้ายประกาศผลการปฏิบัติงานเป็นปัจจุบันเพื่อสร้างความโปร่งใส เป็นธรรมตรวจสอบได้
2. ด้านกระบวนการผลิต	<ol style="list-style-type: none"> 6. ต้นทุนการผลิตจากน้ำยางสดถึงยางแผ่นรมควันมีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยไม่เกิน 5.50 บาท/ก.ก. (ไม่รวมราคาน้ำยางสด)
3. ด้านการตลาด	<ol style="list-style-type: none"> 7. เปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งผู้รับซื้ออย่างน้อย 4 แหล่ง 8. บันทึกข้อมูลราคาขายผลผลิตทุกครั้ง 9. บันทึกต้นทุนการตลาดแต่ละครั้งเช่น ต้นทุนการขนส่ง ค่าโทรศัพท์
4. ด้านการเงิน/การบัญชี	<ol style="list-style-type: none"> 10.มีการบันทึกการรับซื้อของ โรงมและของคู่แข่งขัน 11.เอกสารหลักฐานในการเบิกจ่ายจะต้องลงนาม โดยผู้จัดการและกรรมการทุกครั้ง 12.มีการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินการด้านการเงิน โดยผู้ตรวจสอบกิจการและรายงานต่อที่ประชุม คณะกรรมการอย่างน้อยเดือนละครั้ง
5. ด้านบุคลากร	<ol style="list-style-type: none"> 13.สมาชิกโรงมได้รับการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถด้านสหกรณ์หรืออื่นๆ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง 14. เมื่อนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ควรมีการอบรมให้กับ พนักงานโรงม

ตาราง 7 (ต่อ)

หลักเกณฑ์ตามภารกิจด้านต่างๆ	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)
6. ด้านรักษาสีสิ่งแวดล้อม	15. ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานจากหน่วยงาน สกย. หรือกรมส่งเสริมสหกรณ์อย่างน้อยปี ละ 1 ครั้ง 16. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของโรกรมยางพารา เสนอต่อ สกย. และกรมส่งเสริมสหกรณ์ปีละ 1 ครั้ง 17. คุณสมบัติของน้ำทิ้งผ่านเกณฑ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนด

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นตอนการประเมินผลการดำเนินงาน (Evaluation) การประเมินผลการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานที่เป็นจริง เปรียบเทียบกับแผนกลยุทธ์ที่วางแผนไว้และประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยใช้คู่มือในการประเมินตามดัชนีชี้วัดความสำเร็จคู่มือการบริหารจัดการโรกรมยางพาราที่ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดทั้ง 6 ด้าน มาเป็นประเด็นในการประเมิน โดยมีคู่มือการประเมินดังในภาคผนวก ก